

ÎNCHEIERE

23 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Marin Sandu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Marin Sandu împotriva Judecătoriei Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Marin Sandu, casată integral hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 24 noiembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 24 mai 2016, Marin Sandu a depus în Judecătoria Căușeni cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 06 noiembrie 2013, la demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Octavian Iachimovschi, Judecătoria Căușeni 1-a suspendat din funcția de specialist principal în cadrul Serviciului sistematizare, generalizare a practicii judiciare și relații cu publicul, în temeiul art. 53 lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Menționează că, la data de 03 martie 2016, Curtea Constituțională a declarat neconstituționale prevederile art. 53 lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, iar în legătură cu acest fapt, la data de 21 martie 2016, a depus în Judecătoria Căușeni o cerere, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 454 din 06 noiembrie 2013 cu privire la suspendarea sa din funcția, pe care o exercita în aparatul Judecătoriei Căușeni.

Sușține că, la data de 01 aprilie 2016, pârâta a emis ordinul nr. 262, prin care a respins cererea sa ca neîntemeiată, iar la data de 28 aprilie 2016, a respins cererea prealabilă, prin care el a solicitat anularea ordinului nr. 262 din 01 aprilie 2016.

Consideră că, respingerea cererii prealabile privind anularea ordinului nr. 262 din 01 aprilie 2016 contravine prevederilor art. 21 al Constituției Republicii Moldova și practicii constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Solicită anularea ordinului pârâtei nr. 262 din 01 aprilie 2016 „Cu privire la respingerea cererii nr. 4-3-3542 din 21 martie 2016”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 cauza a fost strămutată în Judecătoria Cimișlia pentru judecare în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 24 noiembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, Judecătoria Căușeni absolut întemeiat a suspendat raporturile de serviciu cu Marin Sandu. Or, cauza penală pornită în privința lui Marin Sandu este în legătură cu funcția deținută în cadrul Judecătoriei Căușeni, iar suspendarea provizorie din funcție constă în interzicerea motivată a inculpatului de a exercita atribuțiile de serviciu sau de a realiza activități cu care acesta se ocupă sau le efectuează în interesul serviciului public.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de către Marin Sandu, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, cauza penală pornită în privința lui Marin Sandu este în legătură cu funcția deținută în cadrul Judecătoriei Căușeni, la moment cauza fiind pendinte, astfel, suspendarea provizorie este posibilă și necesară.

De asemenea. Instanța de apel a reținut că, la emiterea actului administrativ contestat, nu au decăzut temeiurile suspendării, respectiv, autoritatea emitentă, în limitele cadrului legal, a respins cererea lui Marin Sandu.

Instanța de apel a mai reținut că, conform hotărârii Curții Constituționale din 03 martie 2016, suspendarea raportului de muncă este aplicabilă în condițiile în care persoana are statut de învinuit sau inculpat, iar funcția deținută de Marin Sandu se află în legătură directă cu presupusa faptă penală, de care este învinuit.

La data de 10 mai 2017, Marin Sandu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele judecătorești au omis să se pronunțe asupra tuturor probelor și temeiurilor de drept invocate.

Menționează că, instanțele judecătorești, în conformitate cu art. 12 alin. (4) CPC, urmas să examineze cauza prin prisma Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Susține că, în speță, este relevantă hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului emisă în cauza D.M.T. și D.K.I. versus Bulgaria din 24 iulie 2012, însă instanța de apel a calificat drept irelevantă această hotărâre.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Marin Sandu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către Marin Sandu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Marin Sandu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Marin Sandu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic